

Katedra produkce

Posudek teoretické práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce:	Adéla Konečná
Název práce:	Regionální podpora audiovizuální tvorby v ČR

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Petr Bilík
--

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické práce
Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce: C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu: D
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu: D
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce: D
Jazyková a stylistická úroveň práce: D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě): D
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava: C
Původnost práce, přínos k rozvoji obor: C
Celkové hodnocení práce (A-F) C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické práce:

Práci Adély Konečné netřeba složitě představovat, analyzovat ani vyhodnocovat.

Jde o strukturálně i obsahově střídavý popis fungování jednotlivých lokálních filmových kanceláří. Stručný úvod je následován stručným historickým nástinem, následně jsou seřazeny kanceláře a vypočteny jejich dotační programy a nastíněna funkčnost.

V závěru zazní slova několika producentů ohledně motivací, proč v regionech působit.

Byť je celá sumarizace přehledná a může být zajímavou aktuální mapou, text jde jen málo do hloubky, zcela opomíjí mezinárodní kontext, pohnutek stojících za vznikem film offices si všímá jen okrajově, o proměnu ukotvení systému v rámci nynějšího celku Fondu kinematografie rovněž jen zavadí, vystačí si většinou s citacemi z médií či dlouhým přepisem oficiálního dokumentu. Nouze je o interpretaci, kritický nadhled (bezhlavé přijímání obecně problematizovatelné teze o ekonomickém dopadu), o signifikantní a charakteristický detail.

Mechanický přehled sice nabízí (především kvantitativní) komparaci, ale už ne zcela podstatné rozkrytí pozice, funkce a povahy jednotlivých kanceláří: Ty se totiž v realitě liší především mírou politické podpory, ukotvením v rámci rozdílného institucionálního schématu, personálním zajištěním a také neměřitelnou, ale zásadní osobní reprezentací, tedy kompetencemi, zkušenostmi a nasazením zcela konkrétních osob s rozdílným profesionálním profilem. V těchto aspektech je skryta úspěšnost či neúspěšnost lokálních podpor, stejně jako jejich nasměrování.

Závěrečný oddíl je mozaikou několika ne zcela relevantních a dílčích producentůvých motivací, které jsou platné především v autorkou zachycených případech, zatímco jindy by byly jmenovány pohnutky zcela jiné. Z uvedených zkušeností lze tedy jen stěží generalizovat, ostatně k zobecnění zde chybí ambice.

V rámci vytyčeného tématu jde o minimalistické zpracování, ale v nastavených mantinelech poctivé a přinejmenším plošné, když ne komplexní.

Text je prodchnut neurčitými zájmeny, nezřídka se objeví překlep, stylisticky je jednoduchý a místy pokulhávající v tempu či slovosledu.

Pracuje převážně s šedou literaturou, tedy předešlými kvalifikačními pracemi na podobná témata. Jejich zjištění příliš nerozvádí, spíše syntetizuje.

Obecně jde o přehledovou práci, kterou oponent hodnotí mezi stupněm C a D. Snaha o dotažení výčtu a jistá uplatnitelnost předkládaného souhrnu ve statistickém slova smyslu nahrává lepší z uvažovaných známek.

Datum:7. září 2022

Podpis:Petr Bilík, v.r.